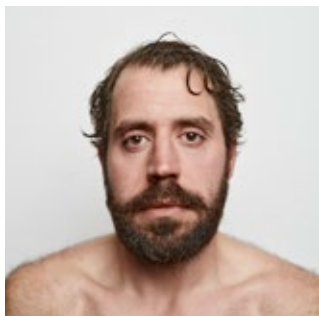

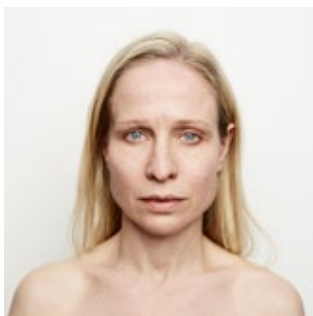
**CYRANO DE BERGERAC
— AV EDMOND ROSTAND**

**MALMÖ
STADSTEATER**

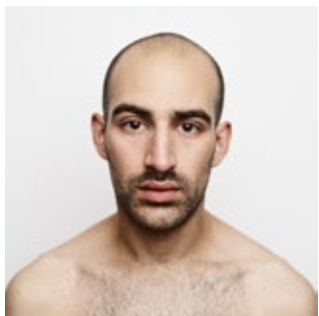
Johannes Wanselow

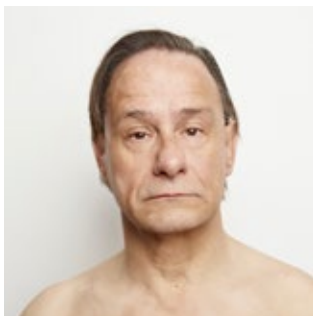
Karin Lithman

Alexander Jubell

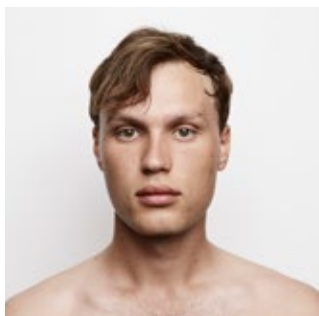
Dilan Amin

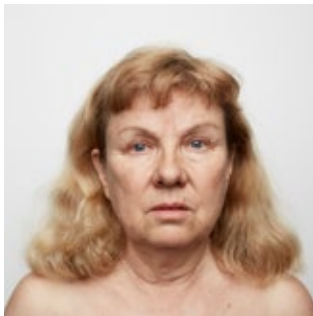
Göran Dyrssen

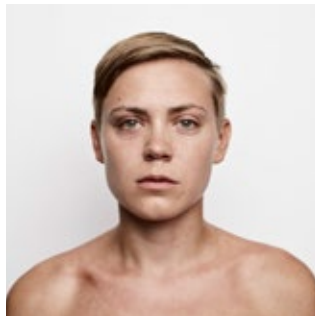
Josefin Iziarno

Jesper Bark Brandin

Li Brådhe

Elle Kari Bergenrud

Rikard Svensson

PREMIÄR PÅ HIPP 19 SEPTEMBER 2020

ÖVERSÄTTNING Göran O Eriksson
BEARBETNING Henrietta Hultén och Johannes Schmid

REGI Johannes Schmid
SCENOGRAFI Paul Garbers
KOSTYM Maria Gyllenhoff
KOMPOSITÖR Toni Martin Dobrzanski
LJUSDESIGN Andreas Fuchs
KOREOGRAFI Anna Holter
FÄKTKOREOGRAFI Rikard Svensson
MASK Siv Nyholm
DRAMATURG Henrietta Hultén

I ROLLERNA

CYRANO DE BERGERAC – Johannes Wanselow
ROXANE (MADELEINE ROBIN) – Karin Lithman
CHRISTIAN DE NEUVILLETTE – Alexander Jubell
GREVE DE GUICHE – Göran Dyrssen
LE BRET – Josefin Iziarno
RAGUNEAU – Dilan Amin
DUENNA – Elle Kari Bergenrud*
KAPTEN CARBON DE CASTEL-JALOUX – Rikard Svensson
MONTFLEURY – Li Brådhe
LIGNIÈRE – Jesper Bark Brandin*
VALVERT – Rikard Svensson
KAPUCINEN – Li Brådhe
BELLEROSE – Elle Kari Bergenrud*

POETER – Jesper Bark Brandin*, Rikard Svensson, Li Brådhe, Alexander Jubell, Josefin Iziarno

KADETTER – Jesper Bark Brandin*, Elle Kari Bergenrud*, Li Brådhe, Dilan Amin

MUSIKER – Caroline Karpinska (violin), Julie Tandrup Kock (cello), Anders Mortensen (piano)

**Praktikanter från Teaterhögskolan i Malmö*

Pjäsen *Cyrano de Bergerac* av Edmond Rostand hade urpremiär 1897 i Paris. Den blev en omedelbar succé och var under en period en av världens mest översatta och spelade pjäser. Den har varit förlaga till operor och många filmatiseringar. Originalpjäsen är lång med en uppsjö av personer och bihandlingar, och den brukar bearbetas för att passa tålamodet hos en modern publik.

Handlingen är inspirerad av en verklig person, 1600-talsförfattaren Henry-Savinien Cyrano de Bergerac (1619–1655), som i pjäsen har fått bli rim-mästare och lysande duellant, förälskad i sin kusin. Den anmärkningsvärt stora näsan lär verklighetens Cyrano dock ha haft. Likaså tjänstgjorde han vid gardeskompaniet Castel-Jaloux och blev sårad under belägringen av Arras 1640. Verklighetens Cyrano skrev pjäser och romaner, och det är sant att Molière "lånade" långa passager ur en av hans komedier. Cyranos bok *Resa till månen* sägs vara världens första science-fiction roman. Ur den lånade Jonathan Swift till *Gullivers resor* och Voltaire till *Micromégas*. Asteroiden 3582 Cyrano är uppkallad efter Cyrano de Bergerac.

chez Raguineau

YTAN ELLER INNEHÅLLET? – ETT SAMTAL MELLAN REGISSÖREN JOHANNES SCHMID OCH DRAMATURGEN HENRIETTA HULTÉN.

Cyrano är briljant med orden, han rimmar lika snabbt som han fäktar, han är snabbtänkt och rolig. Men hans stora näsa gör att han känner sig ful och inte värd att älska. Christian är bildskön, men drabbas av tunghäfta så snart han ska tala med en kvinna – särskilt den vackra och begåvade Roxane, kusin till Cyrano som båda männen älskar på avstånd och i hemlighet. Roxane är en preciös, en lärd och bildad kvinna som värderar kvickhet och fyndiga ordvändningar. Kamraterna gör en pakt. Cyrano skriver kärleksbrev som Christian skickar till Roxane i sitt namn. Snart är hon mycket förälskad – men vad är det hon älskar, Christians skönhet eller Cyranos ord? *Cyrano de Bergerac* är en hyllning till orden, bildningen, litteraturen och konsten. Den handlar också om ytans betydelse, hur hjärtat kan sättas i brand av ett vackert ansikte.

Regissören Johannes Schmid och scenograf Paul Garbers låter pjäsen spelas upp inom ramen för en läsecirkel på ett folkbibliotek som ser ut att vara byggt på 1940-50 talet. Cirkeldeltagarna och bibliotekarien börjar läsa, men fångas snabbt av historien och glider allt mer in i att spela pjäsen.

– Biblioteket som rum dök upp ganska snabbt, berättar Johannes Schmid. Bildning som egenvärde och ideal håller på att försvinna i vår moderna, snabba värld. Kapitalism kräver att man ska helst få kunskap så snabbt som möjligt, för att använda den på det mest effektiva och vinstbringande sättet. Men effektivitet hjälper oss inte att förstå världen, känslorna och oss själva. Och var någon annanstans finns det så mycket bildning, så många ord och poesi på samma plats? Också bibliotekens betydelse som mötesplats för människor med olika bakgrund och från olika kulturer tycker vi är spännande. Det blev påfallande nu under covidpandemin, hur atmosfären i biblioteken förändrades med alla besöksrestriktioner. Och vilken viktig plats för samhället – liksom teatrarne – det är. Dessutom öppnar biblioteken som scenrum många roliga teatraliska möjligheter, på ett väldigt lekfullt sätt. Att en grupp människor dyker in i en berättelse, så att berättelsen blir mer och mer deras verklighet. Tanken, att man går igenom en port, och landar i en annan värld. Lite som i *Den oändliga historien* eller i *Berättelsen om Narnia*. Kraften som ord, som fantasi har. Kraften, som teater har.

REGISSÖR ↴

Vad kan Cyrano de Bergerac säga oss idag?

– Bredvid bildningstanken, hyllningen till poesins och fantasins kraft har pjäsen för mig två aspekter som känns mycket relevanta idag. Att ta sig an roller, att låtsas vara en annan, lite bättre, lite lyckligare, lite snyggare, lite mer framgångsrik person, kort sagt att snygga till sin profil, har framförallt med alla sociala medier fått en betydelse, som aldrig setts tills nu i människans historia. Det räcker tyvärr sällan att "bara vara sig själv". Oftast inte

ens på det privata planet. Det gäller att optimera sig hela tiden. Och med det hänger känslan av att vara utanför ihop. Utanförskapet. Att inte uppfylla kraven. Det spelar ingen roll om det handlar om en stor näsa eller om bakgrund, kön eller läggning. Eller om att inte ha samma åsikter, som de flesta andra har. Och det andra är hur tight kärleken och projektionen oftast hänger ihop. Hur lätt det går att bli kär i en slags projektion och hur svårt det är att leva med kärleken i vardagen. Roxane blir kär i en virtuell och

fiktiv Christian, och Cyrano är helst kär i Roxane på håll. Hur mycket duger vardagen för en kärlek på en så intensiv nivå, som medierna har lärt oss att kärleken ska ha? Att det ska smälla hela tiden.

På scen finns också en klassisk trio (piano, violin, cello) som förutom att framföra den nyskrivna musiken av Toni Martin Dobrzanski också arbetar med ljudloopar och pedaler för att skapa en stor och modern ljudbild.

Du tycker om att ha mycket musik som en integrerad del av föreställningen. Speglar det att du som regissör både filmar och sätter upp operor?

– Det var faktiskt så att jag kom till opera världen, för att jag alltid hade arbetat med livemusik i mina talteater-uppsättningar. Men visst, det hänger ihop. Jag är mycket intresserad av rytmen och dynamiken i en uppsättning. På ett filmiskt och musik-

teatralt sätt. Och nu när jag iscensätter på svenska märker jag ibland hur jag blir ännu mer fokuserad på detta. För att det är enklare att glida ur orden och texten och bara lyssna på språkets musikalitet. Lite som i en opera, som ju är mest på ett främmande språk. Men skådespelarna hämtar mig som tur är alltid i rätt tid tillbaka till ordens värld. Att sätta upp en föreställning utan livemusik skulle kännas väldigt konstigt för mig. Musik är ett sådant starkt och emotionellt medel, att jag inte vill använda det utan att se, eller åtminstone vara medveten om, att den produceras live på scen. Musiken är en medspelare som interagerar med scenen och med skådespelarna – som andas ihop med dem.

”IBLAND KÄNNIS DET SÅ SVÅRT ATT VARA SÅ HÄR FUL ... SÅ ENSAM ...”

”SKYLL DIG SJÄLV OM JAG RISKERAR LIVET NÄR DU BERUSAR MIG MED DINA ORD! ALLA DE HUNDRA BREV SOM DU HAR SKRIVIT, ALLT VACKRARE ...”

”OCH HUR VET DU ATT JAG INTE KAN? JAG KANSKE INTE ÄR SÅ DUM ÄNDÅ! DU HAR JU FAKTISKT LÄRT MIG ETT OCH ANNAT – OCH ÄR JAG DUM, SÅ ÄR JAG LIKT FÖRBANNAT KLOK NOG ATT KUNNA TA HENNE I FAMN! ...”

”NI BRUKAR TALA SÅ FLYTANDE, MED KRAFT OCH TILLFÖRSIKT. VAD HAR HÄNT MED ERA ORD?”

PRODUCENT Thora L Norgård/Agnete Krabbe
INSPICIENT Kristian Larsson
SUFFLÖR/PRODUKTIONSASSISTENT
Hedvig Becke

SCENMÄSTARE Pontus Karlsson
BITRÄDANDE SCENMÄSTARE
Henrik Gandsjö, Dana Lötberg
SCENTEKNIKER Jesper Landegren
ANSVARIG LJUDTEKNIKER Jonathan Flygare
LJUDTEKNIKER Henrik Martinsson
LJUSTEKNIKER Johanna Lindborg,
Heiða Ragnarsdóttir
ANSVARIG REKVISITÖR Ulrika Fredriksson
REKVISITÖR Linda Täck

KOSTYMKOORDINATOR Andrea Stenman
PÅKLÄDARE Gyöngyi Balazs och Lovisa Meuwisse
SKRÄDDARE Max Osvald Denizou,
Anja Svärd och Marie Jonsson.
FÄRGNING, PATINERING Alicja Ekerholm
MASKÖR Åsa Trulsson
MASKELEV Leona Snellman

KOMMUNIKATÖRER Carin Hebelius,
Irene Pelayo Lind, Erik Roman
SERVICEANSVARIG Inger Börjesson
FÖRSÄLJNINGANSVARIG David Ringqvist
INNESÄLJARE Sofie Åström

FÖRESTÄLLNINGSFOTOGRAF Emmalisa Pauly
PORTRÄTTFOTOGRAF Johan Sundell
PROGRAMLAYOUT Isabel de Jounge
TRYCK JustNu, Malmö

KOORDINATOR SMEDJAN Anders Källström
KOORDINATOR DEKORMÅLERI
Anna-Karin Kallträsk
KOORDINATOR SNICKERI Anders Blomqvist
TAPETSERI Mikael Palmqvist
SPECIALEFFEKT Magnus Nilsson
KONSTRUKTÖR Anders Turesson
SCENOGRAFITEKNISK SAMORDNARE
Paula Sjöblom
DEKORATELJÉCHEF Erik Pilesjö

MARKNADSCHEF Jenny Bång
CHEFSPRODUCENT Lisa Ericstam
TEKNISK CHEF Jerker Pyron
CHEF KOSTYM- OCH MASKAVDELNINGEN
Paola Billberg Johansson
FÖRESTÄNDARE KOSTYMSERVICE
Gyöngyi Balázs
LJUSANSVARIG Robert Claesson
STÄDLEDARE Rinna Lövgren
EKONOMICHEF Leif Jönsson

CHEFSASSISTENT Agneta Nessrup
TEATERCHEF OCH ANSVARIG UTGIVARE
Kitte Wagner

FOTOGRAFERING OCH LJUDUPPTAGNING ÄR
AV UPPHOVSRÄTTSLIGA SKÅL EJ TILLÅTEN.
VAR VÄNLIG STÄNG AV MOBILTELEFONEN.

Malmö Stadsteaters verksamhet finansieras i huvudsak med bidrag från
Malmö Stad och Region Skåne (inkl Staten via kultursamverkansmodellen).

MALMÖSTADSTEATER.SE